

عنوان مقاله:

سیاست دینی و مذهبی حکومتگران افغانی در هند: لودیان (۸۵۵-۹۳۲ق)، سوریان (۹۴۷-۹۶۳ق)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تاریخ اسلام، دوره 14، شماره 52 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

ابوذر فدوی - Faculty of Theology, University of Tehran

محسن معصومی - Faculty of Theology, University of Tehran

خلاصه مقاله:

سلسله های افغان تبار لودیان (۸۵۵-۹۳۲ق) و سوریان (۹۴۷-۹۶۳ق) در سده های نهم و دهم قمری بر دهلی و بخش هایی از شبه قاره هند فرمان راندند. هند در دوره حکومت این سلسله ها همچون دیگر دوره ها به لحاظ دینی و مذهبی بسیار متنوع و متکثر بود و اداره آن برای سلاطین افغانی چندان آسان نبود. علاوه بر آن، مسلمانان هند نیز متعلق به گروه ها و فرقه های مختلف مذهبی بودند و این گروه ها گاه اقتدار حاکمان لودی و سوری را به چالش می کشیدند. این حکومتگران باید با هندوان نیز که اکثریت جامعه را تشکیل می دادند، به گونه ای رفتار می کردند که زمینه نارضایی گسترده و بروز شورش آنها را فراهم نسازند. نگارندگان مقاله حاضر برآن اند تا با رویکرد توصیفی-تحلیلی به بررسی سیاست دینی و مذهبی سلاطین لودی و سوری بپردازند و به این پرسش پاسخ دهند که حکومتگران افغانی نسبت به مسلمانان اهل سنت، شیعیان، صوفیان، مهدویه و هندوان چه سیاستی در پیش گرفته بودند؟ بنا بر یافته های این پژوهش، سیاست حکومتگران افغانی در قبال گروه های مختلف دینی و مذهبی، بیش از آنکه با دین و مذهب این گروه ها مرتبط باشد، در گرو منافع سیاسی و مصالح قومی شاهان و طبقه حاکم بود. بدین ترتیب، حامیان و طرفداران حکومت فارغ از دین و مذهب، از تساهل و تسامح شاهان بهره مند می شدند، ولی مخالفان مورد بی مهری و آزار و اذیت قرار می گرفتند.

کلمات کلیدی:

Afghan rulers, Religious policy, Lodis, Suris, سیاست دینی و مذهبی، افغانان هند، لودیان، سوریان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1466758>

